

Visszaemlékező interjú Dr. Hajba Ferenc Tanár úrral



Dr. Hajba Ferenc Aranydiplomás tanárral beszélgettünk, aki 1974-től nyugdíjazásáig a Kanizsai Dorottya Gimnázium kiemelkedő tanára volt.

1. Fiatal korában gondolt rá, hogy később tanár lesz?

- Egészen fiatalon megérlelődött bennem a gondolat, hogy tanár leszek; legfeljebb az volt kérdés, milyen tanár: matematika, magyar, nyelvtanár, vagy zenetanár?!

2. Emlékszik a legelső órájára? Nem aggódott azon, hogy milyenek találják a diákok?

- A most 50 éves zenei általános nyolcadik osztályosaival volt az első órám – ma is emlegetik! Nem kellett aggódnom: alig volt köztünk 8-9 év korkülönbség!

3. Korábban már tanított középiskolában? Más volt itt tanítani, mint egy általános iskolában?

- A zenei általános 7 éve után 1974-ben kerültem a Kanizsai Dorottya Gimnáziumba, éveken keresztül oktattam a Tanárképző Főiskola nyelvészet, ill. zenei tanszékén. Ebből látható: 6-tól 24 éves korig mindenhol tanítottam (nem beszélve a felnőttoktatásról), így nem okozott gondot a különböző korosztályokkal való találkozás!

4. Történt-e esetleg olyan eset amikor "felsült" egy kérdés hallatán, vagy valami ehhez hasonló?
 - Ilyen nem fordult elő, mert – ha nem tudtam a választ – bevallottam a „hiányosságot” azzal az ígérettel, hogy feltétlenül megkeresem a választ az adott kérdésre. (Ma is fülemben cseng a doktori szigorlaton az elnök professzor mondata: „Ha mindent tudna, kedves Kolléga, Ön ülne a mi helyünkön!”)

5. Esetleg gondolt arra, hogy mást is szívesen kipróbálna a tanításon kívül? Esetleg hobbi szinten foglalkozni a zene más irányjaival, például próbált-e zenét írni, vagy más hangszeren is tanulni?
 - Úgy érzem, túljutottam a gondolaton: évtizedeken keresztül voltam a szombathelyi szimfonikus zenekar tagja; közel 30 évig vezettem a nagy múltú Haladás Férfikart; s jelenleg is három énekkart vezetek (KDG Nostalgia Kórus, Szombathelyi Madrigálkórus, Aranykorúak Vegyeskara)!

6. Van olyan emléke, amire mindig büszke lesz, vagy melegséggel tölti el a szívét?
 - Büszke vagyok a családomra, a gyerekeimre, arra a több ezer tanítványomra, akik máig nem felejtettek el (ez a pálya szépsége!), s arra, hogy együtteseimmel szinte egész Európába elvittük a magyar zenekultúra hírét! (Az külön öröm, hogy Szombathely – szülővárosom - művelődéséért annyit tehettem, s ezt értékelték, akik erre avatottak!)

7. Esetleg van olyan dolog, ami miatt, így sok év tapasztalat után lebeszelné a fiatal énjét arról, hogy a tanári hivatást válassza?
 - A végére egy kis önirónia: a sok munka mellett az „anyagi” elismerést is ki kell (kellett volna) harcolni!

Beszélgetésünk során a Tanár Úr elmondta: „Éppen május 27-én kaptam meg Pécsen az aranydiplomámat, amely az említett 50 évet igazolja – a pályán!” – ezúton is szeretnénk Gratulálni neki!

Czirók Dániel 10. B

Kovács Kristóf Máté 11. A

Fotó: Lovasné Vass Enikő

2017. május